

Pandemia de coronavirus și Marea apostazie a omenirii de la Dreapta Credință

În Vechiul Testament, începând cu Vițelul de aur și cârtirea și răzvrătirile poporului evreu, după ieșirea din Egipt, și continuând cu căderile repetate în idolatria și desfrânările popoarelor păgâne, au generat numeroasele robii ale poporului ales sub asirieni, egipteni și babilonieni, distrugerea Ierusalimului și implicit a Templului. Apoi au urmat romanii, perșii și mahomedanii.

În secolul al VII-lea după Hristos, atât de grave și grele au fost păcatele și fărădelegile în care căzuse Orientul creștin și implicit Țara Sfântă, încât perșii au invadat Ierusalimul, au trecut populația prin foc și sabie și au luat ca pradă și lemnul Sfintei Cruci. Tot prin decăderea morală, dar și din Dreapta Credință, prin numeroasele erezii care au zguduit Biserica, începând cu secolul al VII-lea a început expansiunea otomană și persană spre inima Imperiului Bizantin care avea să capituleze definitiv prin cucerirea Constantinopolului - la 29 mai 1453, după ce cuceriseră întregi Balcanii, iar în 1526 ajunseseră la porțile Vienei.

Mulți dintre Sfinții Părinți, ca și Sfântul Voievod Neagoe Basarab, au confirmat că Cetatea Constantinopolului a căzut sub turci nu atât pentru păcatele omenești, cât pentru eretica unire cu catolicii după Sinodul de la Ferrara - Florența (1438-1439).

Vedem că marile prăbușiri, robii, molime, războaie și alte catastrofe, s-au produs în lume și mai ales în spații ortodoxe, în urma unor grave păcate și fărădelegi și în urma rătăcirilor de la Dreapta Credință, idolatrii, magie, vrăjitorii, jertfe omenești și numeroase inovații și erezii introduse în viața Bisericii.

Dominația turcească a durat în Balcani și Țările Române până în anul 1877, iar în Asia Mică, fost teritoriu creștin, durează și acum. Vedem deci, că urmările păcatelor grele la nivel statal și bisericesc, dar mai ales al ereziilor, au atras consecințe grave pe durata a câteva sute de ani, precum în cazul dat, al invaziei și dominației musulmane și nu numai.

Marile crize și dezastre la nivel existențial și religios, precum schisma din 1054, și

ruptura protestantă din veacul al XIV-lea, fărâmițarea Europei în zeci de culte și dominațiuni creștine, au generat pe rând ateismul, marxismul, socialismul, capitalismul și mai apoi cele două războaie mondiale.

Când, o dată cu ideea unei Europe Unite, și chiar a unei Uniuni globale, apare și ideea unei Unități religioase, europene, și mai apoi globale, se concentrează proiectul pentru realizarea unui regim unic mondial, cu o singură formă de religie, care să reunească toate confesiunile și religiile din lume, fenomen cunoscut atât de bine sub denumirea de ecumenism - începând cu anul 1900.

Acest fenomen întrunește toate condițiile pentru a convinge foarte ușor nu numai masele de oameni, dar și clerici și teologi de toate gradele, că este forma ideală de salvare a păcii, unității și religiei între popoare. Sfinții Părinți au denumit, tocmai de aceea, acest fenomen ca fiind erezia ereziilor, care încununează toate ereziile din toate timpurile până astăzi. Rafinamentul acestei erezii este identic cu al pandemiei de coronavirus, pentru care s-au cerut și s-au impus măsura și interdicția de a se mai sluji în biserici, iar în Cipru, și în alte locuri, înșiși ierarhii au preluat și impus reguli stricte din interior, pentru a proteja populația, dar lovind în terapia și puterea Harului pentru salvarea spirituală a credincioșilor, implicit cu spovedania și Sfânta Împărtășanie. Persecuție din interior, cu acte în regulă.

Secolul XX și începutul secolului XXI - au generat cele mai grave deviații și răsturnări ale firii umane întâlnite vreodată, culminând cu legalizarea avortului, a perversității, ideologiei de gen, cu putere de lege. Unele state ortodoxe nu dovedesc nici o formă de împotrivire față de acest val distructiv, iar prin tăcere și neimplicare se fac chiar părtașe la aceste nelegiuiri.

Pandemia de coronavirus, care a atins deja toate continentele, se regăsește clar în cele două cauze esențiale care au la bază apostazia generalizată a omenirii față de Dumnezeu. Răsturnările și păcatele împotriva firii, cu o amploare fără precedent - inclusiv la nivelul copiilor - pe de o parte, și erezia ecumenistă, consimțită și asumată la nivel global, au atras această tragedie care se anunță a fi pe termen lung, pentru că inițiatorii ei au primit îngăduința lui Dumnezeu ca să oprească în mod dureros și extrem de perfid valorile cele mai sfinte pe care creștinii le batjocoresc și le sfidează în mod atât de grosolan, prin acceptarea aberațiilor la adresa firii omenești și prin erezia generalizată, care pune cap de afiș pe Papa și catolicismul ca forma cea mai reușită pentru a conduce lumea pe

linie religioasă, prin distrugerea bineînțelese a Ortodoxiei.

Sinodul din Creta - 2016, care a generat schisma ucraineană creată de Patriarhul Bartolomeu, care a rupt Ortodoxia în două, generând dezbinarea și rivalitatea dintre Biserici Ortodoxe, până mai ieri surori în Ortodoxie, migrația și metisarea populației la nivelul Europei și nu numai, au creat premisele unei crize generalizate, cu suport spiritual.

Confuzia, haosul social-economic și religios, idolatria informatică și tehnologică, magia și mirajul științei atotputernice, au condus spre răzvrătirea a însăși trufiei omenești, sub formă de epidemie scăpată de sub control care afectează toate domeniile vieții.

La noi în țară, Patriarhia a declarat că documentele biometrice și electronice de identitate nu au nici o conotație spirituală și teologică. Eșecul Referendumului din octombrie 2018, nu este recunoscut și asumat ca având drept cauză principală apostazia de sus în jos a clerului și a credincioșilor de la mandatul păstrării Dreptei Credințe și a Tradițiilor Sfinte, legate de Familie și de Morala creștină.

Prin căderea noastră la închinarea idolilor neamurilor și a acceptării fără luptă a desfrâului extrem, avem de suportat robia și impostura celor fără de Dumnezeu, pe motive medicale, fără șansă de replică. Cea mai perfidă formă de persecuție este aceea care îți impune ca tu singur să ți-o aplici, și chiar cu convingerea că faci un mare bine. O astfel de metodă generează și cea mai gravă formă de cădere - aceea de a te asocia cu proprii tăi prigonitori. Astfel au procedat toate regimurile dictatoriale, implicând Biserica în propria ei persecutare.

În cazul dat, al țării și Bisericii noastre, în momentul de față, nici un îndemn sau măsură spre pocăință, venită de sus în jos, nu are nici o putere și nici un efect, dacă nu există o adevărată asumare și recunoștere în ce s-a greșit concret.

Pocăința dacă nu are un temei real, nu este nici sinceră, nici autentică, și lungește boala. Amploarea și complexitatea pandemiei de coronavirus, a pus pe gânduri pe mulți, dar nu a convins încă profund că nu mai este de glumă cu păcatul dus la extrem și cu erezia. Pandemia va continua, pentru că nu există un semn evident de revenire sinceră și profundă la Dreapta Credință și la anularea legilor perversității.

Cine crede că vom scăpa ușor de complicații, fără a îndrepta cauzele concrete, se

înșală amarnic. Păcatul este moarte și distrugere sigură, mai ales când devine regulă și mod de viață. Noi vrem să stăm foarte bine și să trăim liniștiți, dar și cu păcatul, ca în Sodoma și Gomora. Acolo erau două cetăți, care au ars cu foc și cu pucioasă, aici și acum este omenirea întreagă, în care ne-au făcut să credem că totul este perfect normal în ceea ce se întâmplă. Cât este de normal se poate observa în tot ce se vede. Să fii dat afară din biserici și să slujești afară. Să stai cu miile la graniță și să nu poți intra în țară. Să intri în țară și să existe riscul să-i infectezi pe cei de acasă. Adică haos peste haos. De ce? Pentru că L-am vândut și L-am trădat pe bunul Dumnezeu cu televizorul, cu internetul, cu Occidentul, cu banii, vilele, mașina, luxul și desfrâul aberant, cu distrugerea fără milă a zecilor de mii de copii lăsați acasă fără căpătâi, cu familii distruse pe doi bani, și pe multe alte catastrofe umane și religioase – prostituția juvenilă, căsătoriile cu eretici și de alte religii, pământul lăsat nelucrat și pustiu.

Și David regele, și Iezechia și Manase s-au izbăvit când au făcut adevărată și profundă pocăință – fără jenă, fără rețineri, fără cruțare. Fără această formă de adevărată pocăință, nu vom scăpa atât de ușor de coronavirus și nici de altele mai grele și mai grave decât el. Răutatea și păcatul, erezia și sfidarea lui Dumnezeu merg spre apogeu. Lipsa cunoștinței, a revenirii în sine și a recunoașterii cauzei pentru care suferim conduce spre noi forme de „început al durerilor” (Matei 24,8).

Lumea dă semne de multiple convulsii. Tendința anticreștină este evidentă, dar refuzăm să încadrăm corect propria noastră vină. Ne vom mai ascunde un timp după aparențe, dar nu pentru mult timp. Ineditul și efectul surpriză a ceea ce deja trăim se vor repeta cu măsuri și stări cu mult mai dure. Vom rămâne tot nepăsători? Unii se vor trezi, alții se vor împietri mai rău. Clerul a avut, are și va avea un rol covârșitor, chiar dacă, după ultimile măsuri sunt semne, că i s-a închis gura. Și pe drept – pentru că nu a grăit la timp. Dacă comoditatea ne-a blocat, poate durerile și apăsările robiilor egiptenești și babilonești vor scoate strigăte, lacrimi și suspine ca ale lui Ieremia, ale celor trei tineri din cuptorul cel de foc, ale lui Manase și ale lui Ghenadie Scolarios, după căderea Bizanțului, în 1453.

Păcat că, din aceste experiențe nu am învățat nimic. Și mai ales să ne ferim de răul care ne distruge. Istoria se repetă, dar înțelepțirea lipsește. „Revrăjirea lumii prin televizor” și prin alte multe mijloace iau în mod catastrofal locul cumințeniei și curăției creștine. Copiii și tinerii sunt scăpați de sub orice control. Haosul moral se impune cu putere de lege. Glasuri ca ale Mitropolitului Neofit de Morfu –

Cipru, strigă în pustiu. Oare ce scuză putem avea, noi ortodocșii, când acest Mitropolit adevărat, ca și alții câțiva – prea puțini pentru amploarea răului ce ne împresoară, – strigă pentru Adevăr, iar noi tăcem? „Pentru ca răul să meargă nestingherit înainte, este de-ajuns să nu faci nimic” (Edmund Burke). Acest mitropolit a spus că printre cauzele principale ale epidemiei actuale se numără: vrăjitoria, avortul, aberațiile la adresa firii și derapajele grave de la Dreapta Credință. Dacă Sinodul din Creta ar fi fost bun și corect, acum era pace și liniște în Biserică, iar Bartolomeu nu ar fi făcut ceea ce a făcut deja. Ce s-a semănat, aceea se și adună. Când sarea se strică – adică Ortodoxia, se strică tot Pământul. Ceea ce nu s-a permis să se facă prin îngrădirea de erezie, slujbe și rugăciuni retrase, acum se permite pe motiv de epidemie. Pentru slujbe în retrageri s-au făcut acuzații de schismă sau ieșiri din Biserică. Acum slujești afară din biserică sau prin casă, pentru că erezia și păcatele grele, apostazia asumată, a stat cu noi, nestingherit la masă. Biserica ne-a scos afară, pentru că în Jertfa Euharistică nu poate pătrunde orice și oricine. Am forțat cele sfinte la cel mai înalt nivel – Jertfa de pe Cruce pentru Adevăr, Răscumpărarea prin Sfântul Sânge, crezând că este ceva simplu și ușor. Am banalizat Dreapta Credință în Creta, pentru care au plătit cu sânge mucenicii și Sfinții Părinți în Sfintele Sinoade (325-1343). Sfântul Grigorie Palama și alți Sfinți Părinți au lămurit pentru totdeauna cine și ce este catolicismul, iar acum ne mirăm de aceste surprize – că sfântul locaș nu ne mai primește pentru sfânta slujbă. La Matei 23,13-33 sunt 13 vaiuri rostite de Mântuitorul Hristos. Dacă nu ne simțim vizați cam toți ortodocșii, și nu facem pocăință pe măsură, s-a zis cu Ortodoxia. Să nu fie!

Cu riscul de a mă repeta, revin cu această viziune a pustnicului din secolul al VII-lea, fiind foarte actual, dar și pentru că între timp, Locurile Sfinte, și chiar Biserica Sfântului Mormânt, au fost închise, pe motiv de pandemie.

Istorisirea de mai jos spune explicit și despre ceea ce se petrece acum în lumea în care trăim și la care suntem martori:

“În anul 614 d. H. în pustia Palestinei trăia un sfânt ascet care se nevoia cu cei 12 ucenici ai săi. Într-o dimineață i-a chemat și le-a spus:

– Dragii mei fii duhovnicești, să știți că de la Răsărit va veni urgie mare peste noi. În noaptea trecută, pe când dormeam, am avut o vedenie înfricoșătoare. Se făcea că mă aflu în interiorul Sfântului Jertfelnic al Bisericii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, iar acolo erau câțiva clerici, arhierei, arhimandriți, preoți și monahi.

Deodată, pe ușa bisericii a pătruns un pârau învolburat plin cu murdării, care a acoperit podeaua bisericii și, intrând prin Ușile Împărătești, a ajuns în Sfântul Altar și a înconjurat Sfânta Masă.

Văzând acestea, am alergat și m-am urcat pe treptele Altarului, pentru ca picioarele și rasa să nu-mi fie murdărite de mizeriile acelea. Apoi m-am întors către clerici, care rămăseseră în picioare, nemișcați, în vreme ce murdăria le acoperise picioarele până la genunchi. Stăteau acolo răsând și glumind, de parcă nimic nu s-a întâmplat. Atunci le-am spus cu furie și mânie: "Ce faceți, nu vedeți mizeriile, nu vă îngrijiți să curățați biserica?" Însă ei au rămas în continuare nesimțitori. Văzând lângă trepte doi îngeri frumoși la chip, i-am întrebat de unde vin aceste mizerii rău-mirositoare și cum pot fi curățite. "Vezi tu, mizeria aceasta provine, pe de o parte de la clerici, iar pe de altă parte, de la laici și ea va fi curățită prin foc și prin sabie!"

În dimineața zilei următoare, perșii au venit și l-au înjunghiat pe părinte și pe ceilalți sfinți asceți care n-au putut fugi, pe când ucenicii lui au fugit. După ce perșii au intrat în Ierusalim, pe unii i-au înjunghiat, pe alții i-au luat robi, iar sângele celor omorâți curgea în râuri pe drumuri. Cadavrele umpluseră piețele cetății. Atunci au luat ca pradă și Sfânta Cruce, pe care mai târziu împăratul Heraclie, după ce i-a biruit pe perși a adus-o înapoi și a așezat-o pe Golgota..." (Pocăința, poarta mântuirii, Ed. Cartea Ortodoxă, Ed. Egumenița, 2007, pp. 105-106).

"Tristă este gândirea omenească, tristă și simțirea, deoarece de peste tot, din jurul ei, o măhnesc durerea și melancolia. Numai în Dumnezeu-Omul, cugetarea omului se împărtășește de o bucurie sublimă, pentru că în El nu există moarte, nu există păcat, nu există rău. Până la Dumnezeu-Omul, păcatul a fost „o opțiune a duhului” omului. La fel se întâmplă și astăzi fără El. Numai cu El și în El gândirea omenească ajunge bună-vestire, Evanghelie. Nu doar gândirea, dar și simțirea ajunge bucurie. Truda și viața ajung să fie pline de ea, iar omul însuși devine vesel. Distanța de la tristețe la bucurie, de la moarte la veșnicie este determinată de distanța de la om la Dumnezeu-Omul. Începând această viață în Sfânta Treime, ființa omenească *se umple de bucuria* cea adevărată, care nu e nimic altceva decât binecuvântarea dumnezeiască. Fără ea, ființa omenească se umple de tristețe, de amărăciune și de tulburare. Prin fiecare păcat pătrunde în suflet o umbră, un gust de amărăciune. Acesta se răspândește pe nesimțite, străbătând întreg sufletul, și ajunge cu vremea o tristețe adâncă.

Cel mai adesea, omul nu știe de unde îi vine tristețea aceasta în suflet, în inimă. Dar *împărtășirea* de Hristos și de virtuțile Lui cele Sfinte, umple ființa omenească de o bucurie deplină. Trăind iubirea lui Hristos, sufletul omenesc se umple de o bucurie negrăită. Atunci omul privește în sine însuși. Ce vede? Totul înlăuntrul lui s-a umplut de o bucurie dumnezeiască. Nu mai este înlăuntrul lui nici tristețea păcatului, nici frica morții” (*Sfântul Iustin Popovici*).

Este o similitudine între epidemie și ecumenism; nici unul și nici cealaltă nu suportă Ortodoxia și cele sfinte care îi dau cea mai mare putere - Sfânta Liturghie, spovedania, Sfânta Împărtășanie.

Președintele Iohannis, care este activist și convins antiortodox, cu declarații pe față, și susținător fervent al perversității, este ales din nou președinte cu 66,6% de populația României. În acest proces dureros de deturnare, dezinformare și manipulare mediatică, oare clerul nu are nici o răspundere?

Revoluția franceză (1789) și cea bolșevică (1917) au avut drept cauză decăderea pe termen lung a clerului de la mandatul primit de a conduce poporul spre Dumnezeu prin Dreapta Credință.

Unde este învățătura și cultura creștin-ortodoxă la nivelul maselor, în momente cruciale ale țării și ale Ortodoxiei? Eșec după eșec până ne împotmolim de nu ne mai poate scoate nimeni și nimic, decât numai singur Dumnezeu. Dar nu fără noi. Un om și un popor care nu luptă, nu poate supraviețui niciodată. Atâta timp cât televizorul și internetul au devenit dumnezeu în casa și în viața noastră, nu se poate salva nimic. Mișcările militare din Occident și nu numai, dau de înțeles că epidemia este doar începutul. Dacă nu pătrundem înțelesul real a tot ceea ce se petrece atât de rapid și surprinzător, vom fi martori neputincioși la noi și noi catastrofe pentru care nu suntem pregătiți. Dacă nici această pandemie nu ne dă de gândit și nu ne ajută la schimbări majore la nivelul Credinței și a modului apostat și nepăsător de viață, nu vom mai putea interveni cu nimic. Și înainte de Potop, și în căderea Ortodoxiei bizantine și rusești, răutatea omenească, păcatul cel greu, erezia și nepăsarea au adus în mod repetat dezastrul. Atunci a fost regional, acum este global. Distrugerea Ortodoxiei, a vieții și normalității este un obiectiv urgent de realizat de către protivnici. Cele sfinte, fie vor fi interzise definitiv, fie vor fi nule și fără efect, prin părtășia la erezie prin ecumenismul antihrist. Sfinții Părinți sunt sfidați și Tradiția Bisericii înlăturată. Și iată că a venit pustiirea!

Mitropolitul Neofit de Morfu, din Cipru, a citat cuvintele unui pustnic din zilele noastre care a spus: „Nu este nevoie să mai cercetăm profeții, pentru că le vom vedea în direct la televizor”. Și le vedem deja, și tot nu credem că a venit timpul marilor crize care vor răsturna toate structurile valabile astăzi. Elementul foarte dureros este că nu suntem pregătiți pentru aceste iminente prăbușiri și nici vrednici de chemarea și Harul creștin pentru astfel de vremuri, ca dovadă felul în care au fost primiți și Bartolomeu și Papa de marea majoritate de clerici și credincioși români. „România a devenit timp de 3 zile o țară catolică” (Evenimentul zilei), și „Trinitas TV s-a transformat parcă într-un post de TV catolic” – spune altă sursă. Papa este primit și tratat ca șef de stat și Primatul Romei deopotrivă, după ce în ultima vreme a pronunțat numeroase blasfemii la nivel public la adresa lui Dumnezeu și a Sfintei Scripturi; zeci, sute de mii de români ortodocși îl ovaționează și îl venerază ca atare, sfidând Adevărul ortodox și sângele martirilor. „Nu vă amăgiți: Dumnezeu nu Se lasă batjocorit; căci ce va semăna omul, aceea va și secera” (Epistola către Galateni a Sfântului Apostol Pavel 6,7). În tot ce se petrece acum sub ochii noștri, să reținem cuvintele prin care Sfinții mari ai Bisericii noastre ne-au prevenit și ne-au pregătit pentru aceste vremuri, și care ne vizează pe toți: „Prin tăcere ne lepădăm de Dumnezeu” (Sf. Grigorie Teologul), „În vremuri de grele încercări pentru Dreapta Credință, nu ni se cuvine nouă a tăcea” (Sf. Teodor Studitul) și „Prima formă de ateism este negarea existenței lui Dumnezeu. A doua este erezia, care desfigurează adevărul despre Dumnezeu. A treia, tăcerea, care ajută la răspândirea primelor două tipuri de ateism.” (Sf. Grigorie Palama).

Rareș Matei